

Plenum

Torsdag 9.9.2021 kl. 16.01—18.33

3.1. Muntlig fråga om Finlands flyktingpolitik (Riikka Purra saf)

Muntligt spørsmål MFT 143/2021 rd

Muntlig frågestund

Talman Anu Vehviläinen: Ledamot Purra.

Debatt

16.03 Riikka Purra ps: Arvoisa puhemies! Perussuomalaiset ovat koko ajan olleet sitä mieltä, että niin Suomen kuin EU:nkin tulee huolehtia siitä, että Afganistanista ei lähde ihmisvirtoja Eurooppaan vaan että suojaa tarvitsevat saavat sitä lähialueillaan. Sittenmin tämä kantamme on toistettu myös EU:n virallisena kantana ja monessa yksittäisessä jäsenmaassa.

Suomen hallitus kuitenkin kipuilee tämän kanssa. Te olette jo lisänneet tukea lähialueille, mutta tämän lisäksi haluatte ihmisiä tänne. Esitätte pakolaiskiintiön nostoa, tarjoatte automaattista neljän vuoden oleskelulupaa, haluatte helpottaa perheenyhdistämistä ja ylipäänsä lieventää kaikkia vähäisiä maahanmuuton rajoituksia. Muissa maissa kiristetään turvapaikkapolitiikkaa, varaudutaan uhkiin, jopa rakennetaan aitoja komission hyväksymänä. Suomi kulkee päinvastaiseen suuntaan. Arvoisa hallitus, aiotteko ottaa vastaan siirtolaisvyöryn turvallisesta maasta, Ruotsin rajalta?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Ohisalo.

16.04 Sisäministeri Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitokset kysymyksestä. Paras tapa estää sitä, että ihmiset joutuvat jättämään kotejaan, on tietysti estää humanitäärisen kriisin syntymistä niillä alueilla, joilla tällä hetkellä on vaikeaa. Kriisi on Afganistanissa, kriisi on siellä lähimaissa, ja Suomen valtio on tähän mennessä muun muassa tukenut järjestöjä, jotka toimivat edelleen siellä kriisialueella.

Me teemme yhteistyötä eurooppalaisten kollegoidemme kanssa ja järjestöjen kanssa ja olemme tehneet paljon töitä sen eteen, että olemme paremmin varautuneet kuin vuosien 2015 ja 2016 kriisiin, jotta Suomi olisi paremmin varautunut siihen, että jos tänne tulee ihmisiä, me tiedämme, kuinka prosessit toimivat paremmin, kuinka turvapaikkajärjestelmä on paremmassa kunnossa. Mutta on myönnettävä se, että Euroopan unionin tasolla meillä on edelleen järjestelmä kehittämättä. Tätä uudistusta on nyt vuoden verran komission toimesta viety eteenpäin ja neuvostossa käsitelty, mutta uudistus ei ole vielä valmis, ja sitä tarvitaan kipeästi.

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

Puhemies Anu Vehviläinen: Tässä kohtaa totean sen, kun tiedän, että useammallakin ministerillä on aina halukkuutta vastata asiaan, kysymykseen, että tulen olemaan siinä aika niukka, eli pääsääntöisesti yksi kysymys ja yksi vastaus. — Pyydän nyt niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä, ilmoittautumaan painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan. — Edustaja Purra.

16.05 Riikka Purra ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Suomi on vuosien varrella maksanut Afganistaniin jopa 3 miljardia euroa sotilaallisena, humanitaarisena ja kehitysapuna. Noudimme vasta maasta sotilassuojauksella satoja afgaaneja, ja te haluatte lisää. Lisäsitte heti miljoonia lähialueille Iraniin afganistanilaisten tukemiseksi. Kehitysapuun menee 1,2 miljardia vuodessa, tietenkin velkarahaa — isoja summia, mutta ei mitään siihen verrattuna, paljonko näistä maista saapuva maahanmuutto maksaa suomalaiselle veronmaksajalle, nimittäin keskimäärin puoli miljoonaa ja enemmänkin henkilöltä. Vuositasolla kokonaiskustannukset ovat miljardeja.

Hallitus, olette juuri olleet vääntämässä budjettia. Siellä muutama miljoonakin on pikkuraha, eikä lisää heru suomalaisille vähäosaisille tai terveydenhuoltoon. Kuitenkin maailmanparantamiseen miljardeja ja miljardeja, ja ne ovat aina pikkurahoja. Voisitteko selittää, arvoisa hallitus, kansalaisille, miksi on näin?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Haavisto.

16.07 Ulkoministeri Pekka Haavisto (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Purra, aikaisemmassa kysymyksessä ensinnäkin kysyitte perheenyhdistämisestä, miksi hallitus pyrkii sitä helpottamaan. Jos kerron tilanteen Afganistanin osalta: Meillä on covidin, koronan, takia ollut tilanne, jossa perheenyhdistämisen haastatteluihin New Delhiin ei ole Afganistanista voinut päästä — Intia ei ole ottanut näitä ihmisiä vastaan. Pyrimme nyt luomaan järjestelmän, jossa näitä haastatteluja voidaan tehdä naapurimaassa Pakistanissa Islamabadissa. Se on varmaan kohtuullista näiden ihmisten kannalta, että he voivat tämän prosessin käynnistää.

Sitten kysyitte kehitysyhteistyöstä ja mainitsitte myös sen, että Suomi on antanut nyt 3 miljoonaa euroa ihmisten auttamiseen Afganistanin naapurimaassa Iranissa YK:n pakolaisjärjestön kautta. Omassa alkupuheenvuorossanne puhuitte siitä, että ihmisiä pitäisi auttaa paikan päällä ja sillä alueella. Juuri näin tällä 3 miljoonalla eurolla tehdään, juuri näitä ihmisiä autetaan siellä, jotka ovat joutuneet lähtemään kodeistaan naapurimaihin, jotta he voisivat saada siellä säälliset olosuhteet.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja vielä pääministeri.

16.08 Pääministeri Sanna Marin (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Purra viittasi kysymyksessään myös ensi vuoden talousarvioon ja niihin panostuksiin, joita hallitus sen puitteissa tekee. Tässä kannettiin huolta muun muassa terveydenhuollosta ja ihmisten hyvinvoinnista, ja voin ilokseni todeta, että hallitus kohdistaa erittäin merkittävästi lisää resursseja vaikkapa hoiva- ja hoitovelan purkamiseen, mitä koronan aikana on syntynyt. Satoja miljoonia tulemme kohdentamaan tulevana vuosina juurikin tähän eli sosiaali- ja terveystalouden puolelle. Sen lisäksi tietenkin koulutukseen, inhimilliseen pääomaan, kohdistetaan merkittävästi panostuksia. Eli tällainen ajattelu, että se työ, mitä

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

me teemme Suomen ulkopuolella, olisi pois siitä työstä, mitä me teemme Suomen sisäpuolella, ei ole ainakaan se todellisuus, mitä hallituksen budjettiesitys edustaa.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Meri.

16.08 Leena Meri ps (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Pääministeri Marin, te kerroitte äsken panostuksistanne. Olen hieman huolissani siitä, että te olette käyttäneet aika monta päivää aikaa päästövähennyskeskusteluun ja pakolaiskiintiön nostamiseen, ja se on kuitenkin asia, johon tehtävään meitä ei ole tänne ensisijaisesti valittu, vaan suomalaisten ja Suomen asioiden hoitamiseen.

Kerroitte, että panostatte oikeusvaltioon, se on teille tärkeää. Lakivaliokunta on antanut yksimielisen lausunnon siitä, että oikeusvaltion ja oikeudenhoidon toimintaedellytykset ovat vaarassa ja niiden turvaamiseksi ja vahvistamiseksi pitäisi pikaisesti saada perusrahoitus kuntoon. Kuinka paljon te panostatte oikeusvaltioon Suomessa? Olkaa hyvä ja kertokaa, miten paljon ja pysyvästi tänne puolelle tulee rahoitusta. Olette kuitenkin käyttäneet monta päivää aikaa maailmanparantamiseen. Kertokaa, miten parannatte oikeusvaltiota Suomessa.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Henriksson.

16.09 Oikeusministeri Anna-Maja Henriksson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On aivan totta, niin kuin edustaja Meri tuo esille, että oikeusvaltiosta pitää pitää huolta, ja näin hallitus myös tekee. Sen takia tulemme panostamaan siihen, että meillä on poliiseja, ensi vuonna määrärahat ovat vähän suuremmat kuin tänä vuonna, ja sen takia myös oikeudenhoidon resurssit tulevat ensi vuonna olemaan vähän suurempia kuin tänä vuonna. Asiaan on myös budjettineuvotteluissa tehty siis sellaisia korjausliikkeitä, joilla me päästään paremmalle uralle kuin missä me nyt tänä päivänä olemme, mutta tämä on asia, josta meidän kannattaa edelleen keskustella täällä salissa ja täällä eduskunnassa. Me tulemme julkaisemaan koko budjettiesityksen sitten muutaman viikon kuluttua, ja silloin tulee selväksi myös se, kuinka paljon on yhteensä nyt panostettu oikeudenhoitoon, mutta suunta on se, että panostetaan enemmän kuin kuluvana vuonna.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Niikko.

16.11 Mika Niikko ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Afganistan oli kristityille maailman toiseksi vaarallisin valtio heti Pohjois-Korean jälkeen jo ennen Talebanin valtaannousua, ja nyt on kantautunut huolta siitä, että monet tunnetut kristityt ja seurakuntien johtajat ovat erityisessä hengenvaarassa Talebanin nousun jälkeen. Kun hallitus suunnittelee turvapaikanhakijoiden ottamista Afganistanista Suomeen, jopa nostaa sitä kiintiötä, niin olisiko hyvä pohtia, että vastaanottaisimme näitä vainottuja kristittyjä, hengenvaarassa olevia pastoreita ja tunnettuja nimiä? Nimittäin meidän tiedämme sen, että erityisesti kristityksi kääntyneet entiset islamuskoiset henkilöt integroituvat Suomeen erinomaisesti ja he kyllä pystyvät täällä Suomessa kantamaan vastuun yhteiskunnassa siinä kuin me kaikki muutkin.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Ohisalo.

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

16.12 Sisäministeri Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä on mielenkiintoisia eroja, ehkä tiettyjä linjaeroja, saako sieltä nyt tulla Suomeen vai eikö saa. Sinänsä oikeus turvapaikanhakuun on tietysti ihmisoikeus — se on eri kaista. Sitten toisaalta on tämä kiintiöpakolaisjärjestelmä, jossa teemme hyvää yhteistyötä YK:n pakolaisjärjestön UNHCR:n kanssa. Tässä järjestelmässä Suomi voi päättää, mistä maista ja minkälaisilla kohdennuksilla teemme näitä valintoja. Esimerkiksi ihmisoikeuspuolustajat, naisten oikeuksien puolustajat ja journalistit ovat sellaisia ryhmiä, joita varmasti tulemme käymään keskusteluissamme läpi, kun pohdimme sitä, mikä tämä kiintiöpakolaisten määrä sitten tulevana vuonna tulee olemaan. Eli on inhimillistä auttaa niitä ihmisiä, jotka todella ovat siellä hädässä. Suomella on tähän mahdollisuus. Ja haluan tässä vielä muistuttaa, että Suomi saa itse asiassa EU:n yhteisestä AMIF-rahastosta myös tukea näiden ihmisten vastaanottamiseen. Suurin osa [Puhemies koputtaa] näiden ihmisten vastaanottamiskuluista katetaan siis EU:n varoista. [Välihuutoja perussuomalaisten ryhmästä]

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Peltokangas.

16.13 Mauri Peltokangas ps (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Suomi on avustanut Afganistania joidenkin lähteiden mukaan lähes miljardilla eurolla erilaisten kehitysyhteistyöprojektien kautta parin vuosikymmenen aikana. Äärijärjestö Taliban nousi valtaan kahdessa päivässä suhteellisen vähäistä vastarintaa kohdaten. Toisin sanoen Taliban vesitti 20 vuoden työn ja pyyhki näin ollen sinisilmäisten suomalaisten miljardilla pöytää. Kysymys kuuluukin: onko Suomen edun mukaista pyrkiä väkisin länsimaistamaan islamilaista totalitaristista valtiota pakkosyöttämällä länsimaista demokratiaa selvästi haluttomalle kansakunnalle? Ja kansan syvät rivit haluavat kyllä kuulla, aikooko Suomi vielä osallistua tapahtuneen valossa turhaakin turhempiin kehitysyhteistyöprojekteihin islamistisissa valtioissa.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Haavisto.

16.14 Ulkoministeri Pekka Haavisto (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Peltokankaan kysymyksen: Suomi ja muut maat, jotka ovat menneet Afganistaniin osana tätä Afganistanin uuden hallituksen tukea silloin vuoden 2001 jälkeen, totta kai lähtivät sinne sen takia, että Afganistaniin oli pesiytynyt islamilainen vakava terrorismi, ja ei vain siihen maahan itseensä, vaan se maa tuotti terrorismia muualle. Tämä oli, voin sanoa näin, laajasti ottaen länsimaiden mutta myöskin monien naapurimaiden yhteinen päätös, että tätä pyritään estämään ja tätä halutaan estää. Ja tässä onnistuttiin tämän 20 vuoden ajan.

Nyt siellä on uusi tilanne. Olette oikeassa, demokratia ei ole sinne juurtunut, asenneilmapiiri vielä on esimerkiksi naisten oikeuksien vastainen. On erittäin tärkeää, että tähän vaikutetaan edelleen. Ei jätetä Afganistania eikä afganistanilaisia nyt yksin, mutta täytyy tietysti etsiä niitä tapoja, joilla voimme tässä tilanteessa vaikuttaa. Sinne on tullut nyt tällainen islamistinen hallitus, Taleban-hallitus, ja esimerkiksi EU on pannut hyvin tarkat ehdot sille, minkä ehtojen puitteissa [Puhemies koputtaa] sen hallituksen kanssa voidaan asioida.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Kopra.

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

16.15 Jukka Kopra (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Euroopan unioni tarvitsee yhteisen turvapaikkapolitiikan. Rajojen ylittämiseen ja turvapaikan hakemiseen kohdemaan sisällä perustuva mekanismi pitää minimoida, ja pitää siirtyä kaikkein hädänalaisimpien valikointiin mahdollisimman lähellä lähtömaita.

EU-tason lisäksi toimia tarvitaan kuitenkin myös kansallisella tasolla. Kokoomus on esittänyt, että Suomessa otetaan käyttöön kansallinen rajamenettely, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan tarpeen mukaan käsitellä ja ratkaista jo rajavyyhkeellä tai sen läheisyydessä päästämättä henkilöä menettelyn aikana lainkaan maahan. EU-lainsäädäntöön perustuvan rajamenettelyn käyttöönotossa olisi ainakin kaksi selkeää hyötyä: Ensinnäkin hakuajan oleskelun rajaaminen rajavyyhkeelle vaikeuttaisi turvapaikanhaun väärinkäyttämistä. Toiseksi menettely parantaisi kannustimia palata kotimaahan mahdollisen kielteisen päätöksen jälkeen. Arvoisa ministeri Ohisalo, oletteko valmis toteuttamaan tämän kokoomuksen ehdotuksen?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Ohisalo.

16.16 Sisäministeri Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Sinä aikana, kun kokoomuslaisia sisäministerejä on sisäministeriössä ollut, tätä uudistusta ei ole viety maaliin [Välihuutoja kokoomuksen ryhmästä] siitä johtuen, että tämä on tulossa osana sitä EU:n yhteistä turvapaikkapolitiikkaa. Eli luodaan kaista, jossa voidaan osa ihmisistä katsoa nopeammalla menettelyllä, ja toinen kaista, jossa sitten mennään normaaleilla prosesseilla. Tässä järjestelmässä edelleen säilyy oikeus hakea turvapaikkaa EU:n alueelta, mutta tämä järjestelmä on osana tätä eurooppalaista yhteistä uudistusta. Kuten sanoin aiemmin, tämä olisi erittäin tärkeää kaikille jäsenvaltioille — yhteistä vastuun jakamista, yhteistä tekemistä, sitä Euroopan unioni tarvitsee — ja Suomen hallitus tätä on vienyt eteenpäin koko tämän kautensa ajan.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Lindén.

16.17 Aki Lindén (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Alkuperäinen kysymys käsitteli maahanmuuttoa. Sallitaan muutaman sekunnin katsaus parinkymmenen vuoden takaiseen tilanteeseen. Työskentelin lääninhallituksessa lääninlääkärinä siinä vaiheessa, kun itäinen naapurimme oli hajoamistilassa ja kaaoksen alaisena. Silloin Suomen valtionhallinnossa valmistauduttiin hallitsemattomaan maahanmuuttoon jopa puolen miljoonan henkilön osalta.

Nyt kysyisin, kun tämän covid-kriisin aikana olemme monta kertaa törmänneet siihen, että olemme joutuneet nopeasti reagoimaan, kun nämä varautumisjärjestelmät ovat olleet keskeneräisiä: mikä on tällä hetkellä yleinen varautumissuunnittelu, varautumisen tilanne, mahdollisen hallitsemattoman maahantulon osalta, tapahtui se miltä ilmansuunnalta tahansa?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Ohisalo.

16.18 Sisäministeri Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kuten aiemmin mainitsin, vuosista 15 ja 16 on opittu paljon, kerätty tietoa yhteen, analysoitu sitä, tehty uusia varautumissuunnitelmia — harjoiteltu niitä yhdessä, koska kaikista keskeisintä

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

on se, että viranomaiset osaavat toimia yhdessä silloin, kun asioita tapahtuu, ja — vielä tärkeämpää — ennen kuin asioita alkaa tapahtumaan. Tässä me tarvitsemmekin eurooppalaisia yhteistyötä, eurooppalaisten toimijoiden tiedonvälitystä, jotta olemme valmiina erilaisiin tilanteisiin. Mutta se, mitä teemme Suomessa, ei yksin riitä sen varautumisen osalta. Kun koronan yhteydessä on paljon puhuttu valmiuslaista, niin oikeusministeriössä on tehty työtä valmiuslain kehittämisessä, ja siinä yhteydessä meidän on käytävä keskustelua siitä, onko siellä tarvittavia työkaluja vaikkapa meidän viranomaisille toimia tällaisissa tilanteissa mahdollisimman jouhevasti yhteentoimivasti.

Puhemies Anu Vehviläinen: Edustaja Ovaska.

16.19 Jouni Ovaska kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Meiltä kaikilta kysytään, menikö 20 vuotta Afganistanissa aivan hukkaan, oliko hyötyä siitä, että siellä oli sotilaitamme, jotka samalla myöskin saivat koulutusta, tai mitä töitä ollaan tehty naisten ja tyttöjen kouluttamisen ja kouluruokailun eteen ja ylipäänsä sen eteen, että ihmisillä on oikeus omaan elämään. On tärkeää, että me käydään myöhemmin täällä keskustelua Afganistanista, mitä siitä opimme ja mitä olemme tehneet väärin.

Mutta yksi asia, mikä tässä kriisissä on ollut, on EU. Tässä sisäministeri nosti hyvin juuri tämän maahanmuuttopolitiikan, mutta toinen on myös EU:n yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka. Kansallisvaltiot, EU-valtiot, ovat yksin toimineet Afganistanissa ja kotiuttaneet sieltä väkeä, kuten teki Suomikin hienosti erikoisjoukkojen ansiosta. Mutta miten me huolehdimme, arvoisa ulkoministeri, jatkossa, että EU pystyy toimimaan nopeammin ja reagoimaan tällaisten kriisien tultua?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Haavisto.

16.20 Ulkoministeri Pekka Haavisto (vastauspuheenvuoro): Kiitos, edustaja Ovaska, erinomainen kysymys. Voin sanoa, että tätä keskustelua käydään nyt monessa EU-maassa. Kun EU:n ulkoministerit tapasivat epävirallisessa Gymnich-kokouksessa, tämä oli yksi keskustelunaiheista. Itse asiassa monet ovat havainneet, että siellä kentällä se EU:n yhteistyö, EU-maiden suora yhteistyö, toimi aivan erinomaisesti, sekä meidän siviilivirkamiesten että diplomaattien. Kyllä siellä autettiin toista EU-maata, tuotiin toisen maan kansalaisia, kuten Suomi teki vaikkapa Irlannin evakuoitaville. Se toimi loistavasti. Mutta sitten nämä mekanismit, esimerkiksi nopean toiminnan joukkojen kaltaiset mekanismit — sellaisia tällaiseen tilanteeseen ei ole luotu, jotka saataisiin liikkeelle näin nopeasti, ja kyllä tässä on suuri aukko. Ja ehkä tärkein asia, joka on myöskin tässä kotimaisessa valmistautumisessa, on se, että osaisimme siviiliviranomaisten ja sotilasviranomaisten yhteistyön aivan mutkattomasti tällaisissa tilanteissa. Suomelle tämä oli hyvä ja kiinnostava kokemus siksi, että meidän diplomaattimme ja sotilaamme toimivat niin kiinteässä yhteistoiminnassa suomalaisten pelastamiseksi tilanteesta.

Puhemies Anu Vehviläinen: Ja tähän kysymykseen vielä kysymyksen alkuperäinen esittäjä, edustaja Purra, olkaa hyvä.

16.21 Riikka Purra ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! En mielestäni saanut vastausta kysymykseeni siitä, oletteko varautuneet tähän, että turvallisesta maasta, Ruot-

Punkt i protokollet PR 94/2021 rd

sin kautta, meille tulee siirtolaisvyöry. Ymmärrän sen, että sisäministeriössä ja Suomessa muuten on tehty tätä varautumista, mutta valitettavasti me — ja merkittävä osa Suomen kansasta — emme tarkoita varautumisella sitä, että mietitään, kuka kantaa tulijoiden kassit tai mihin heidät voidaan mahdollisimman nopeasti asuttaa, vaan me tarkoitamme sitä, että Suomi ei olisi houkuttelevampi kohdemaana kuin meidän referenssimaamme Euroopassa, me emme olisi houkuttelevampi perheen yhdistämisen kannalta kuin Ruotsi tai Tanska tai muut Pohjoismaat tai me emme olisi houkuttelevampi esimerkiksi sosiaaliturvasomme kannalta. Me tiedämme, että turvapaikanhakijavirroissa ei liiku ainoastaan konflikteja pakenevia ihmisiä vaan myös ihmisiä, jotka hakevat parempaa elintasoja. Tämäkin on inhimillisesti aivan hyväksyttävä, mutta Suomi ei voi olla vastaanottajamaa. Kuvasin kysymyksessäni, paljonko tämä meille maksaa. [Puhemies koputtaa] Oletteko ottaneet huomioon tämän seikan?

Puhemies Anu Vehviläinen: Ministeri Ohisalo.

16.22 Sisäministeri Maria Ohisalo (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kuten tässä jo useaan kertaan totesin, Suomi on paremmin varautunut kuin vuosina 15 ja 16. [Perussuomalaisten ryhmästä: Mutta miten? Me kysyimme, miten!]

Olen kuullut tässä viime kuukausien aikana keskusteluita siitä, pitäisikö ihmisiä tässä maassa jaotella erilaisiin lokeroihin sen perusteella, mistä tulevat, millä perusteilla. Mainitsitte ja viittasitte siihen, että esimerkiksi sosiaaliturvan taso olisi erilainen eri ihmisillä. Tästä on tässä talossa perustuslakivaliokunnassa asti käyty keskustelua, ja se ei ole mahdollista. Meidän lainsäädäntömme ei sitä mahdollista. Meidän tehtävämme on tietysti kansainvälisten velvoitteiden sitomana toimia niissä puitteissa, miten kansainväliset sitoumukset meitä velvoittavat. [Juha Mäenpää: Vastatkaa kysymykseen!]

Frågan slutbehandlad.